

Segling längs Korsikas västkust till Sardinien

Längtan att själv få segla i Medelhavet har funnits hos mig allt sedan vår familj bodde i södra Frankrike inte långt från havet i början på 90-talet. I somras blev drömmen verklighet. Tillsammans med våra franska vänner Yvonne och Jean-Paul fick jag och min fru Gunilla möjlighet att segla från västra Korsika till Sardinien.

Vi stannade i Nice några dagar och där köpte jag de nödvändiga sjökorten som jag ville ha över området runt Korsika.

Redan från början bestämde vi oss för att vi inte ville göra några nattseglingar och med hjälp av sjö-

korten kunde vi bestämma vilka natthamnar vi ville till.

Vi lämnade hamnen i Nice med bilfärja på kvällen den 14 juli, Frankrikes nationaldag.

Den skulle ta oss till Ajaccio på västra Korsika. En resa på ca 12 timmar.

Det var en vacker kväll med solnedgång. Vi var många som trängdes ute på däck för att få en glimt av Nice som försvann allt längre bort i fjärran. Vad ingen visste då, när vi riktade våra kameranlinser mot den glittrande staden i kvällsljuset för att få den bästa kvällsbilden med Promenades des

Anglais i förgrunden, var det blodbad som strax skulle inträffa och ta mer än 80 människors liv i ett av Frankrikes värsta terroråd i modern tid.

Tidigt nästa morgon fick vi reda på den fruktansvärda nyheten om attentatet som ägt rum en timme efter att vi lagt ut. Våra vänner som bor i Nice och har sina barn och barnbarn där hade några fassansfulla timmar innan de visste att alla mätte bra och att deras vänner inte hade befunnit sig där. Det här blev naturligtvis en jobbig start på vår segling.

Båten som vi skulle segla, en

Nice - Promenades des Anglais

Christian, Jean-Paul och Yvonne

Jeanneau Sun Odyssey låg på svaj utanför hamnen och väntade.

Hon var 13,2 x 4,2 m och vägde 12 ton. Gott om utrymme med sina 4 dubbelhytter.

Effekterna av attentatet och all bunkring samt genomgång av båten gjorde att vi blev kvar i hamnen första natten, men Ajaccio är en mycket vacker stad så det gjorde inget. Att Napoleon föddes där

kan ingen undgå och det finns gott om minnesmärken och hus att besöka.

Nästa dag var det äntligen var det dags att lägga ut! Vi blickade ut över Medelhavet som badade i sol. Det hade blåst mycket de senaste tre dagarna men när vi hisade segel hade det mojnät till 7 m/s och från sydväst som är vanligast så här års. Vi fick en härlig sträck-

bog under 28 sjömil söderut till Propriano, som var vårt första mål.

Både båtens gps och vhf var dumt nog placerad nere i båten vid navigationsbordet, men jag hade packat med en handhållen vhf samt lagt in ett digitalt sjökort i mobilen och med de inhandlade sjökorten var vi väl försedda och det fanns dessutom två fina kompasser, en vid varje ratt.

Vi insåg ganska snabbt att man måste ha en viss framförhållning om man ska in till en hamn. I dessa farvatten måste man boka hamnplats och det går bara att boka samma dag och helst tidigt på morgonen. Väl framme anropar man hamnen på kanal 9 och blir då anvisad en plats av en följebåt. Alla båtar backar in och förtöjer sedan i fören med en tjock tamp från en bojsten.

Propriano är en typisk liten korsikansk hamnstad, pittoresk och med en fin marina för stora och små båtar. En del övervintrar här under långseglingar.

Propriano

På kvällen besökte vi ett litet matställe som serverade korsikanska specialiteter som polenta av kastanjepuré och korsikansk fisk-soppa.

Nästa dag var vår plan att segla vidare till Tezziano och där går det bara att ligga på svaj. På Korsikas västra sida finns det inte så många naturhamnar där man får ligga över natten, det beror på att det nästan överallt på västra Korsika är helt öppet ut mot havet. Så var det även till viss del i Tezziano, där det är grunt när man närmar sig land, speciellt för större segelbåtar och vi stack 2,10.

Det hade blåst upp på eftermiddagen och det låg ett 15 tal segelbåtar på svaj när vi kom fram. Det tog en stund att hitta en plats med tillräckligt svajutrymme. Senare på kvällen mojade det och med båtar utan köl hade man kunnat gå längre in i viken. Där fanns en liten restaurang dit en del av seglarna rodde in med sina gummijollar. Innan vi lämnade Ajaccio hade

vi handlat underbara korsikanska ostar och andra specialiteter. Vi avnjöt en fantastisk middag i sittbrunnen samtidigt som solen sakta gick ned vid horisonten.

Efter ett uppfriskande morgondopp nästa dag gjorde vi upp dagens segling, som skulle ta oss ner till det berömda Bonifacio på Korsikas sydspets där franska Främlingslegionen har sitt säte.

Jag har aldrig uppskattat ett elektriskt ankarspel så mycket som nu, alla båtar här har endast ankarkättingar och det skulle bli tungt att dra upp ett stort ankare för hand.

Korsika har höga berg och många uddar, ibland med skär och grynnor långt ut. Det gör att man gärna seglar ganska långt från land där det också är jämnare vindar.

När man seglar längts kusten upptäcker man snart att det dyker upp höga torn på flera ställen, ofta placerade på någon högt berg. Våra franska vänner berättade att Kor-

sika under större delen från 1200-talet till 1700-talet tillhörde Genua och på 1500-talet byggdes ca 60 vaktorn runt hela ön för att skydda ön från alla fiender. Det tog tre timmar att skicka ett meddelande runt hela ön från vaktorn till vaktorn.

Inseglingen till Bonifacio är en mäktig upplevelse med de lodrätta 100 meter höga klippväggarna där man går in som i en smal lång fjord. Högst upp ser man den gamla byn som bokstavligen hänger ut över klipporna.

Längst in i ”fjorden” ligger den nedre delen av Bonifacio med en slingrande väg upp till den gamla byn och därifrån har man en fantastisk utsikt över det breda Bonifaciosundet och till Sardinien.

Trots det smala inloppet till Bonifacio kommer det in enorma yachter ända in till den trånga hamnen.

Som skeppare hade jag ett stort ansvar för båten och vid ”fickparkeringen” fick jag nytta av bogpro-

Bonifacio

Bonifacio

pellern för att undvika skador på vår och grannars båtar.

Korsika befolkades för ca 4000 år sedan och där finns mycket bevarat av gammal kultur. Det finns massor att se och vi hade gärna stannat några dagar men vår plan var att bara stanna över natten. Innan middagen hann vi i alla fall gå uppför berget och besöka den gamla stadsdelen och citadellet från 1100-talet. Stadens intressanta historia och det väl bevarade citadellet får man inte bara missa.

Söder om Korsika i Bonifaciosundet ligger Lavezzi-öarna, ett naturreservat och populärt ställe för dykare. Dit seglade vi på vägen till Sardinien dagen efter, men det blåste mycket så det gick inte att ankra. Bonifaciosundet är känt för sina kraftiga vindar. Det hänger ihop med att mycket vind från Medelhavet ska passera mellan de höga bergen på Korsika och Sardinien.

Det fick jag uppleva när jag 1982 gjorde en dokumentärfilm om Sardinia Cup – en av världens största havskappseglingar.

Jag var bl.a. med på en tvådagars segling med Pelle Petterson vid roret och Roger Nilson som

navigatör. Carat var stor och vi låg i täten och i Bonifaciosundet blåste det upp och vi drog ifrån ordentligt. Vi rundade märket på nordvästra Sardinien på natten och på vägen tillbaka mot Porto Cervo på andra sidan med spinnakern uppe i

Lagunvik väster om Bonifacio

10 knops fart mötte vi de andra båtarna som låg på kryss.

Det blir en visning av filmen i klubbhuset 9 februari kl. 19-20.

På kvällen nådde vi norra Sardinien. Vi ankrade upp i en vik som visade sig vara ett eldorado för vindsurfare och kitesurfare på grund av vindarna.

Hade vi haft mer tid på oss hade vi fortsatt mellan öarna till La Maddalena och ner längs nordöstra Sardinien, men dagen efter behövde vi vända norrut igen.

Vår plan var att segla till en fin ankringsvik vid Roccapina på Korsikas västkust. Ankringsvikar är utmärkta med ett litet ankare som kan vara svåra att se i översiktskorten.

Efterhand ökade vinden till 12 m/s så vi fick reva, men vi hade god fart och det var inga problem att hinna fram till Roccapina i tid för att få en bra ankring med svajutrymme. Vattnet är väldigt klart i den här delen av Medelhavet och det är många som snorklar i ankringsvikarna.

Dagen därpå seglade vi tillbaka till Propriano. Här skulle vi möta upp vänner till våra franska vänner. På kvällen hölls en stor fest ombord på en 60 fots katama-

ran. Skepparen var en äventyrlig fransman som hade spontanköpt båten för 14 år sedan på Mauritius, lagom tills han skulle gå i pension. Hans liv var nu att segla runt i världen. Vi satt i flera timmar och lyssnade på hans berättelser. I vår bär det av igen på en tredje världsomsegling.

Sista dagen seglade vi tillbaka till Ajaccio där vi skulle lämna båten. Veckan hade gått alldeles för fort och vi insåg att en vecka är för kort, helst skulle vi ha velat segla runt hela Korsika.

Seglingen och vackra Korsika blev ett oförglömligt minne. Det har definitivt givit mersmak att få

segla mera i Medelhavet. Det är inte bara själva Medelhavet som lockar även kulturen och den underbara maten som är så typisk för länderna runt Medelhavet.

CHRISTIAN FALK

Se fler bilder på vss.nu klicka på För medlemmar Fotoalbum. Här finns även SeglarVikingen.

Tips: En mycket bra vädersida är lamma.rete.toscana.it Klicka på vento e mare samt på engelsk flagga om man inte är duktig på italienska.

